

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 października 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący :	SSA Roman Sugier(spr.)
Sędziowie :	SA Anna Bohdziewicz SO del. Tomasz Tatarczyk
Protokolant :	Małgorzata Korszun

po rozpoznaniu w dniu 27 października 2016 r. w Katowicach

na rozprawie

sprawy z powództwa A. Z. i B. Z.

przeciwko Spółce (...) Spółce Akcyjnej w B., na którą przeszły zobowiązania (...) Spółki Akcyjnej w K.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 7 lipca 2015 r., sygn. akt II C 818/14,

1) zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a) oddala powództwo;

b) zasądza solidarnie od powodów na rzecz pozwanej 7 200 (siedem tysięcy dwieście) złotych z tytułu kosztów procesu;

2) zasądza solidarnie od powodów na rzecz pozwanej 44 239 (czterdzieści cztery tysiące dwieście trzydzieści dziewięć) złotych z tytułu kosztów postępowania apelacyjnego.

SSO del. Tomasz Tatarczyk	SSA Roman Sugier	SSA Anna Bohdziewicz
---------------------------	------------------	----------------------

UZASADNIENIE

Powodowie B. Z. i A. Z. w pozwie skierowanym przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w K. wnieśli o zasądzenie od pozwanej na ich rzecz solidarnie kwoty 703.092,25 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 14 lipca 2014 r. do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za koszty zabezpieczeń przed szkodami górniczymi, kwoty 2.000 z odsetkami od dnia złożenia pozwu z tytułu zwrotu kosztów sporządzenia kosztorysu dotyczącego wysokości kosztów robót zabezpieczających oraz kwoty 70.000 złotych tytułem wydatków związanych ze zmianą projektu realizowanej przez nich inwestycji na projekt uwzględniający niezbędne zabezpieczenia, z ustawowymi odsetkami od dnia uiszczenia pozwu.

Domagali się też zasądzenia solidarnie od pozwanych na ich rzecz kosztów procesu.

Uzasadniając powodowie podali, że w oparciu o pozwolenie na budowę z dnia 10 lutego 2009 roku realizowali inwestycję w postaci kompleksu hotelowo – konferencyjnego. Zgodnie z zaleceniami Okręgowego Urzędu Górniczego w G. niezbędne stało się zaprojektowanie zabezpieczeń przed wpływami górniczymi II kategorii. Związane z tym prace projektowe kosztowały powodów 70.000 zł. Koszt dodatkowych robót zabezpieczających dotyczył łąw fundamentowych, przepony pod obiektem, ścian zewnętrznych, stropów, nadproży okiennych i drzwiowych oraz dylatacji z zewnętrznymi osłonami i wynosił 703.092,25 zł. Koszt kosztorysowania tych dodatkowych robót wyniósł 2.000 złotych.

Pozwana wezwana do ugodowego spełnienia świadczenia uchyliła się od tego powołując się na przedawnienie roszczenia.

W ocenie powodów stanowisko to nie jest zasadne, gdyż końcowy odbiór robót nastąpił 3.01.2014 r. i od tej daty wymagalne stało się roszczenie o zwrot kosztów robót zabezpieczających.

Pozwana w odpowiedzi na apelację wносиła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powodów na jej rzecz kosztów procesu.

Zarzuciła, że roszczenie powodów uległo przedawnieniu.

Podniosła, że zgodnie z zapisami dołączonego do pozwu dziennika budowy już 8 października 2010 r. zrealizowano budynek w stanie surowym, otwartym (brak stolarki drzwiowej i okiennej). Tym samym wykonano wszystkie elementy konstrukcyjnej związane z realizacją zabezpieczeń przed szkodami górniczymi. Roszczenie o zwrot kosztów zabezpieczeń zostało zgłoszone 13.06.2014 r. tj. po upływie trzech lat do tej daty.

W ocenie pozwanej dla oceny wymagalności roszczenia powodów nie ma znaczenia kiedy dokonali oni odbioru budynku czy też kiedy został on oddany do użytkowania.

Powodowie podnieśli, że datą końcową realizacji robót zabezpieczających było opierzenie szczelin dylatacyjnych. Szczeliny usytuowano między poszczególnymi segmentami budynku na które został on podzielony w celu ochrony przed negatywnymi wpływami górniczymi.

Powodowie pismem z dnia 20 czerwca 2015 r. rozszerzyli żądanie pozwu domagając się łącznie zasądzenia od pozwanej na ich rzecz kwoty 776.762,62 złotych z odsetkami od dnia wniesienia pozwu oraz kosztów procesu.

Pozwana zarzuciła, że powodowie występując w trybie ugodowym nie domagali się zwrotu kosztów z tytułu wytworzenia dylatacji oraz opierzenia ich osłonami.

Wyrokiem z dnia 7 lipca 2015 r. Sąd Okręgowy w Katowicach zasądził od pozwanej (...) S.A. w K. na rzecz powodów solidarnie kwotę 777.762,62 złote z ustawowymi odsetkami od dnia 17 listopada 2014 r., nakazał pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Katowicach kwoty 40.647 zł tytułem kosztów sądowych oraz zasądził od pozwanej na rzecz powodów kwotę 7.217 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Wyrok Sądu Okręgowego oparty został na następujących ustaleniach faktycznych.

Powodowie B. Z. i A. Z. są współwłaścicielami nieruchomości położonej w P. przy ul. (...).

Decyzją z dnia 10 lutego 2009 r. powodowie otrzymali pozwolenie na budowę kompleksu – hotelowo – konferencyjnego. Zgodnie z wytycznymi Okręgowego Urzędu Górniczego w G. ustalono, że kompleks ten będzie zagrożony wpływami górnictwami II kategorii. Strona powodowa zobowiązana została do zaprojektowania zabezpieczeń konstrukcyjnych przed szkodami górnictwami.

W związku z powyższym budynek podzielono na trzy segmenty oddzielone szczelinami dylatacyjnymi. Zgodnie ze wspomnianymi wytycznymi zaprojektowano też odmienną konstrukcję ław fundamentowych, przeponą betonową, ściany zewnętrzne przyziemia, stropy, nadproża okienne i drzwiowe oraz zewnętrzne osłony dylatacji.

Zabezpieczenia te zaprojektowano i wykonano zgodnie z zasadami sztuki budowlanej i zaleceniami Urzędu Górniczego.

Nakłady powodów z tego tytułu wynosiły łącznie 776.762,62 zł w tym 704.762,62 zł za wykonanie robót, 70.000 zł z tytułu wydatków związanych ze zmianą projektu i 2.000 zł za sporządzenie kosztorysu robót zabezpieczających.

Częściowy odbiór robót nastąpił 15 marca 2012 r. a końcowy 3 stycznia 2014 r.

Pismem z dnia 9 czerwca 2014 r. doręczonym pozwanej 13 czerwca 2014 r. powodowie zwrócili się o zwrot kosztów robót zabezpieczających w kwocie 703.092,25 złotych.

Pozwana odmówiła zapłaty powołując się na przedawnienie roszczenia.

Mając na względzie powyższe ustalenia Sąd Okręgowy uznał, że roszczenie powodów zasługuje na uwzględnienie w całości.

Zdaniem Sądu pierwszej instancji znajduje ono oparcie w przepisach art. 150 prawa geologicznego i górnictwa oraz przepisie art. 438 kc.

Sąd Okręgowy nie podzielił zarzutu pozwanej, że roszczenie powodów uległo przedawnieniu na mocy art. 442¹ kc.

W ocenie Sądu wymagalność roszczenia powodów o zwrot kosztów robót zabezpieczających należy datować na 3 stycznia 2014 r. Wtedy bowiem nastąpił końcowy odbiór robót. Przed tą datą niemożliwe było ustalenie wartości prac zabezpieczających, które mogłyby być wszak wykonane wadliwie lub mogła ujawnić się potrzeba wykonania dalszych zabezpieczeń.

Dlatego Sąd Okręgowy uwzględnił powództwo w całości orzekając o odsetkach na mocy art. 359 § 2 kc w związku z art. 481 § 1 kc a o kosztach na mocy art. 98 kpc i art. 96 ust. 1 pkt 12 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Wyrok został zaskarżony w całości przez pozwaną (...) S.A. w K..

Skarżąca zarzuciła naruszenie przepisów art. 91 ust. 1 oraz art. 92 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. Prawo geologiczne i górnictwo w związku z art. 442¹ § 2 kc poprzez uznanie, że roszczenie powodów nie uległo przedawnieniu.

W uzasadnieniu apelacji skarżąca podniosła, że w jej przekonaniu roszczenie powodów winno być oceniane w oparciu o przepisy ustawy Prawo geologiczne i górnictwo w jego brzmieniu sprzed nowelizacji obowiązującej od 1.01.2012 r., gdyż już przed tą datą powodowie znali wielkość kosztów związanych z robotami zmierzającymi do zabezpieczenia przed szkodami górnictwami oraz wiedzieli, że do naprawienia ich szkody z tego tytułu zobowiązana jest pozwana.

Skarżąca wyraziła pogląd, że nawet gdyby uznać, że zastosowanie ma przepis art. 149 ustawy Prawo geologiczne i górnictwo, w jego brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2012 r., przewidujący 5 letni termin przedawnienia, to i tak

roszczenie powodów należy uznać za przedawnione, gdyż już w 2008 r. na etapie uzgodnienia projektu powodowie znali koszty niezbędnych zabezpieczeń.

Zdaniem pozwanej brak jest podstaw do uznania, że roszczenie o zwrot kosztów robót zabezpieczających stało się wymagalne dopiero po zakończeniu inwestycji i dokonaniu odbioru końcowego robót. Nie ma bowiem znaczenia kiedy zakończono budowę lecz kiedy wykonano roboty konstrukcyjne związane z pracami zabezpieczającymi a to miało miejsce 8 października 2010 r.

Ponadto pozwana podała, że 8 maja 2015 r. dokonała, w trybie ustawy z dnia 7 września 2007 r. o funkcjonowaniu górnictwa węgla kamiennego, nieodpłatnego zbycia kopalni w związku z ruchem, której powodowie dokonali zabezpieczeń. Kopalnia została zbyta na rzecz Spółki (...) S.A. w B., która zgodnie z art. 8 w związku z art. 8a i art. 8c ust. 2 wspomnianej ustawy z dniem nabycia przedsiębiorstwa przejęła zobowiązania z tytułu szkód spowodowanych ruchem zakładu górniczego. Z mocy prawa zobowiązana jest więc Spółka (...) S.A. albowiem szkoda powodów wywołana została przez ruch KWK „(...)”. Spółka ta winna być zdaniem skarżącej wezwana do udziału w sprawie w trybie art. 194 § 1 kpc.

Powodowie wnosili o oddalenie apelacji i zasądzenie od pozwanej na ich rzecz kosztów postępowania apelacyjnego uznając rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego za trafne. Podkreślili, że kończącym elementem robót zabezpieczających było zamontowanie osłon szczelin dylatacyjnych.

Wezwana do udziału w sprawie Spółka (...) S.A. w B. przyznała, że nabyła umową z dnia 8 maja 2015 r., w trybie ustawy z dnia 7 września 2007 r. o funkcjonowaniu górnictwa kamiennego, KWK Centrum w B., w związku z działalnością której powodowie dochodzą roszczenia oraz, że zgodnie z art. 8c ust. 1 wspomnianej ustawy wstąpiła we wszystkie prawa i obowiązki nabytej kopalni wynikające z ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze, w zakresie w jakim jest to niezbędne do prowadzenia zakładu górniczego.

Spółka ta podniosła zarzut nieważności postępowania z uwagi na pozbawienie jej możliwości obrony swych praw. Powołując się na przepis art. 386 § 1 kpc wносиła o uchylenie zaskarżonego wyroku, zniesienie postępowania w całości i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Podniosła też, że jej wezwanie do udziału w sprawie było możliwe już w postępowaniu przed Sądem Okręgowym a brak takiego wezwania pozbawił ją możliwości składania własnych wniosków, podniesienia zarzutów i wniesienia środków odwoławczych.

W piśmie procesowym z dnia 23 czerwca 2016 r. pozwana podtrzymała wszystkie wnioski i zarzuty zawarte w apelacji (...) S.A. uznając je za swoje własne i podtrzymała zarzut nieważności postępowania.

W toku postępowania apelacyjnego powodowie wnosili o przeprowadzenie dowodu z uzupełniającej opinii biegłego na okoliczność kiedy powodowie wykonali opierzenie szczelin dylatacyjnych.

Sąd Apelacyjny wniosek ten oddalił.

Sąd Apelacyjny w Katowicach zważył co następuje:

Apelacja jest zasadna.

W pierwszej kolejności należało ustalić jakie skutki procesowe miało zbycie przez pozwaną (...) S.A. w K. na rzecz Spółki (...) S.A. w B. (...) w B. w związku z ruchem, której to kopalni powodowie doznali szkody opisanej w pozwie.

Ta ostatnia okoliczność nie była sporna między zbywcą a nabywcą kopalni a przez powodów przyznana poprzez milczenie na ten temat.

Do wspomnianego zbycia doszło w trybie ustawy z dnia 7 września 2007 r. o funkcjonowaniu górnictwa węgla kamiennego (Dz.U. 2015 r. poz. 410 ze zm.). Zgodnie z art. 8a 1 tej ustawy przedsiębiorstwo górnicze może przed dniem

1 stycznia 2019 r. zbyć nieodpłatnie na rzecz przedsiębiorstwa o którym mowa w art. 8 ust. 1 kopalnię, zakład górniczy lub jego oznaczoną część prowadzące wydobywanie węgla kamiennego lub roboty górnicze w celu przeprowadzenia likwidacji.

Zgodnie z art. 8c ust. 2 ustawy z dniem nabycia, o którym mowa w art. 8a ust. 1 przedsiębiorstwo, o którym mowa w art. 8 ust. 1 przejmuje zobowiązania z tytułu szkód spowodowanych ruchem zakładu górniczego, w tym szkód powstałych w wyniku reaktywacji stałych ruchów. Środki na finansowanie tych zobowiązań pochodzą z dotacji budżetowej.

Analiza tych norm prawnych prowadzi do wniosku, że stanowią one *lex specialis* w stosunku do art. 55⁴ kc stanowiącego o solidarnej odpowiedzialności zbywcy i nabywcy przedsiębiorstwa za zobowiązania związane z prowadzeniem tego przedsiębiorstwa.

Przepis art. 8c ust. 2 ustawy o funkcjonowaniu górnictwa węgla kamiennego wskazujący na przejęcie opisanych tam zobowiązań konstytuuje następstwo mające charakter ogólnej sukcesji procesowej. Podmiot przejmujący zobowiązania, jako ogólny następca prawny, wstępuje do procesu i nie wymaga to zgody strony przeciwnej.

Tego rodzaju argumentacja prawna została przedstawiona przez Sąd Apelacyjny w sprawach o tożsamym stanie faktycznym zakończonych wyrokiem z dnia 24 czerwca 2015 r. V ACa 940/14 i z dnia 26.04.2016 r., sygn. akt I ACa 1005/15.

Sąd Apelacyjny w obecnym składzie w pełni ją podziela zwłaszcza, że zbieżna jest ona z poglądem wyrażonym w podobnej sytuacji faktycznej i prawnej przez Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 8 stycznia 1991 r. III CZP 70/90, odnoszącej się do kwestii odpowiedzialności i następstwa procesowego gminy w sprawach dotyczących mienia stanowiącego dotychczas mienie Skarbu Państwa a przejętego przez gminy w ramach komunalizacji.

Po nabyciu przez Spółkę (...) S.A. w B. zakładu górniczego należącego dotychczas do pozwanej (...) S.A. w K., w związku z ruchem którego powodowie dokonali zabezpieczeń, to pierwsza z tych spółek winna brać udział w procesie w miejsce dotychczasowej jako jej sukcesor w tym zakresie.

Tak się jednak nie stało, gdyż wbrew temu co podniesiono w apelacji (...) S.A. w K. nie ujawniła Sądowi Okręgowemu faktu zbycia zakładu górniczego, w trybie ustawy z dnia 7 września 2007 r. o funkcjonowaniu górnictwa węgla kamiennego.

W każdym razie nie wynika to z akt sprawy.

Z procesowego punktu widzenia (...) S.A. mogła skutecznie wnieść apelację od wyroku zasądającego od niej świadczenia z powołaniem się na utratę legitymacji biernej. Odmienne rozumowanie musiałoby skutkować odrzuceniem apelacji ze względu na utratę legitymacji procesowej, a co za tym idzie uprawomocnienie się wyroku zasądającego należność od podmiotu, który w dacie jego wydania nie był już zobowiązany wobec powodów.

Wbrew temu co podnosiła na dalszym etapie postępowania Spółka (...) S.A. w B. nie doszło do nieważności postępowania o jakiej mowa w przepisie art. 379 pkt 5 kpc.

W judykaturze i doktrynie utrwalony jest pogląd, że nieważność postępowania w rozumieniu tego przepisu ma miejsce gdy strona na skutek wadliwości procesowych sądu lub strony przeciwnej nie mogła brać udziału i nie brała udziału w postępowaniu lub jego istotnej części. Taka sytuacja w sprawie nie miała miejsca.

Brak wstąpienia Spółki (...) do sprawy na etapie poprzedzającym wyrokowanie nie wynikał z zaniechania sądu czy działań lub zaniechań powodów lecz z bierności poprzednika prawnego pozwanej, który nie ujawnił następstwa procesowego Spółki (...) i utraty swej legitymacji procesowej oraz materialnoprawnej. Z tych względów następstwo procesowe Spółki (...) stało się dla sądu skuteczne od momentu w którym uzyskał o nim wiadomość.

Spółka (...) S.A. podtrzymała apelację wniesioną przez jej poprzednika prawnego ograniczając się w istocie do podtrzymania zarzutu przedawnienia roszczenia. Innych wniosków ani zarzutów nie zgłosiła. Z tych względów zarzut pozbawienia obrony a co za tym idzie nieważności dotychczasowego postępowania Sąd Apelacyjny uznał za bezzasadny.

Traktując apelację wniesioną przez (...) S.A., od daty wezwania do udziału w sprawie Spółki (...) S.A., jako apelację następcy procesowego dotychczasowego pozwanego Sąd Apelacyjny uznał za konieczną ocenę jej zasadności.

W ocenie Sądu Apelacyjnego podniesiony w apelacji zarzut przedawnienia roszczeń powodów jest nie do oparcia.

W aktach sprawy brak jest jakichkolwiek dowodów, które pozwalałyby na ustalenie, że roboty zabezpieczające przed szkodami górniczymi były realizowane przez powodów po 1 stycznia 2012 roku lub później niż 3 lata przed zgłoszeniem szkody.

Pierwszą datę wskazano dlatego, że w wyniku nowelizacji prawa geologicznego i górniczego dla roszczeń wynikających ze zdarzeń zaistniałych po 1 stycznia 2012 r. przepisy tej ustawy przewidują 5 letni termin przedawnienia.

W przypadku roszczeń wynikających ze zdarzeń wcześniejszych zastosowanie ma 3 – letni termin przedawnienia wynikający z art. 442¹ kc.

Sąd Apelacyjny nie podziela argumentacji skarżącego jakoby wymagalność roszczeń o zwrot robót zabezpieczających datowała się od ujawnienia tych robót w projekcie i wyliczenia ich kosztów. Nie sposób bowiem uznać, że inwestor może żądać zapłaty za roboty zabezpieczające przed ich wykonaniem.

Przedawnienie roszczeń związane jest z pojęciem ich wymagalności.

Pojęcie to nie jest zdefiniowane ustawowo. Rozumie się przez nie zaistnienie takiego stanu czy zdarzenia po którym dłużnik zgodnie z obowiązującym prawem zobowiązany jest spełnić świadczenie na żądanie wierzyciela.

Skoro stosowany odpowiednio przepis art. 438 kc uzależnia żądanie zwrotu kosztów robót zabezpieczających od powstania szkody powodowie nie mogliby skutecznie dochodzić roszczeń od zobowiązanego przed wykonaniem tych robót.

Roszczenie tego rodzaju byłoby przedwczesne.

Tutejszy Sąd wielokrotnie dawał w swym orzeczeniach wyraz przekonaniu, że w przypadku robót zabezpieczających rozciągniętych w czasie brak podstaw do liczenia terminu przedawnienia od realizacji każdego elementu tych robót. Przy inwestycjach realizowanych ponad 3 lata zmuszałoby to inwestora do rozdrabniania roszczeń i cząstkowego ich dochodzenia dla uniknięcia zarzutu przedawnienia. Dlatego w orzecznictwie Sądu Apelacyjnego w Katowicach utrwalony jest pogląd, że początkowy termin przedawnienia, w przypadku tego rodzaju roszczeń, winien być liczony od realizacji całości tych robót. Przykładem tej linii orzeczniczej jest powołany przez powodów w toku postępowania przed Sądem Okręgowym wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 29 lipca 2014 r. sygn.. akt I Ca 485/14 (k. 111 – 112).

Z zebranych w sprawie dowodów wynika, że powodowie roboty konstrukcyjne obejmujące przewidziane projektem roboty zabezpieczające wykonali do października 2010 roku. Wtedy obiekt zrealizowany był w stanie surowym otwartym. Do wykonania robót zabezpieczających pozostało jedynie opierzenie szczelin dylatacyjnych.

W oparciu o zebrany materiał dowodowy nie sposób ustalić kiedy to nastąpiło. Powodowie nie wykazali tego za pośrednictwem dokumentów ani dowodów osobowych. Nie sposób tego ustalić za pomocą wpisów do dziennika budowy, gdyż brak wpisów na ten temat, a nawet na temat tego kiedy wykonano elewację zewnętrzną budynku. W ostatnim z dzienników budowy odnotowano jedynie, że powodowie uzyskali zgodę na częściowe użytkowanie obiektu

w czerwcu 2012 roku a odbioru końcowego ich inwestycji, realizowanych już na tym etapie systemem gospodarczym, kierownik budowy dokonał 3 stycznia 2014 r.

Odbiór robót dokonany przez inwestorów nie może być, jak to uczynił Sąd Okręgowy, utożsamiany z datą zakończenia robót zabezpieczających. Nie istnieje bowiem bezpośredni związek między zrealizowaniem inwestycji a wykonaniem robót zabezpieczających.

Skoro powodowie utrzymywali, że opierzenie szczelin dylatacyjnych wykonano po 1 czerwca 2011 roku (3 lata przed zgłoszeniem roszczeń (...) S.A.) winni okoliczność tę wykazać czego, mimo ciężaru dowodu wynikającego z przepisu art. 6 kc, nie uczynili. Opierzenia te niewątpliwie zostały wykonane ale brak podstaw do uznania, że zakończenie robót zabezpieczających nastąpiło po 1 czerwca 2011 r. Także koszty powodów związane ze zmianą projektu musiały być poniesione przez nich ponad 3 lata od zgłoszenia szkody skoro już w 2009 r. otrzymali pozwolenie na budowę.

W ocenie Sądu Apelacyjnego niedopuszczalnym było przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność kiedy dokonano opierzeń szczelin dylatacyjnych. Wiedza specjalistyczna nie jest niezbędna dla wykazania tej okoliczności. Biegły nie jest uprawniony do dokonywania ustaleń faktycznych w oparciu o inny materiał niż dowody zawarte w aktach sprawy. Dlatego Sąd Apelacyjny wniosek powodów w tym zakresie oddalił i na mocy art. 386 § 1 kpc zmienił zaskarżony wyrok, uznając za zasadny zarzut przedawnienia roszczenia podniesiony przez pozwaną i oddalając powództwo.

O kosztach orzeczono na mocy art. 98 kpc.

SSO del. Tomasz Tatarczyk	SSA Roman Sugier	SSA Anna Bohdziewicz
---------------------------	------------------	----------------------